

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 365/2013
13.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Миломира Николића, чланова већа, са саветником суда Весном Карановић, као записничарем, одлучујући по захтеву Д.Т. из Ј., општина Л., коју заступа пуномоћник Н.Г., адвокат из Л., за преиспитивање судске одлуке–пресуде Управног суда 11 У 9757/12 од 27.06.2013. године, уз учешће противне странке Предшколска установа „Лептирић“ из Лајковца, коју заступа пуномоћник Ђ.М.Ж., адвокат из Л., и са противном странком М.М. из Л., у предмету учешћа на конкурс, у нејавној седници већа одржаној дана 13.02.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ подносилац захтева да противној странци, Предшколској установи "Лептирић" из Лајковца, надокнади трошкове у износу од 36.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Побијаном пресудом и то ставом I диспозитива одбијена је тужба тужиље Д.Т. из Ј., општина Л., поднета против решења Предшколске установе "Лептирић" из Лајковца, број .. од ...2012. године, којим је за директора Предшколске установе "Лептирић" из Лајковца, изабрана М.М., по образовању професор разредне наставе (VII степен стручне спреме) и васпитач (VI степен стручне спреме) са обавезом да ступи на дужност дана ...2012. године. Ставом II побијане пресуде одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора, а ставом III диспозитива исте пресуде обавезана је тужилца да туженом органу надокнади трошкове спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде због повреде Закона о основама система образовања и васпитања подносилац, понављајући наводе из тужбе, истиче да је Управни суд у побијаној пресуди оцењивао формалну законитост оспореног решења, али не и материјалну законитост истог. Ово, јер Управни суд закључује да је у поступку доношења оспореног решења о избору директора Предшколске установе "Лептирић" из Лајковца, испуњена форма, те

да је сам поступак спроведен на основу закона, па из тога изводи закључак да је решење о избору законито, због чега тужбу одбија. Сматра да у конкретном случају изабрани кандидат не испуњава услов из члана 59. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања односно да, након стеченог одговарајућег образовања, нема најмање 10 година рада у предшколској установи на пословима васпитања и образовања, тј. на пословима непосредног стручног рада са децом у предшколској установи. Наводи да Управни суд уместо да се позива на законске одредбе о условима за избор директора позива се на ћутање управе, односно на не добијање сагласности министра на одлуку органа управљања о избору директора предшколске установе. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи побијану пресуду, тако што ће уважити тужбу тужиље и поништити оспорено решење, те да обавезе тужени орган у управном спору, овде противну странку, да тужиљи надокнади трошкове спора у траженом износу или да укине побијану пресуду и предмет врати Управном суду на поновно суђење. Тражи и трошкове за састав захтева у износу од ... динара по важећој АТ и за таксе на захтев и одлуку по захтеву по важећој ТТ.

Противна странка, Предшколска установа "Лептирић" из Лајковца, је у одговору на захтев навела да не постоје услови, а ни разлози за уважавање захтева за преиспитивање побијане пресуде, те предлаже да суд захтев одбије и обавезе тужиљу (подносиоца захтева) да туженом органу надокнади трошкове у износу од 36.000,00 динара, сагласно Тарифном броју 45. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Противна странка, М.М. из Л., којој је захтев уредно достављен, у остављеном року није доставила одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде правилно је оспореним решењем за директора Предшколске установе "Лептирић" из Лајковца изабрана М.М., по образовању професор разредне наставе (VII степен стручне спреме) и васпитач (VI степен стручне спреме) са обавезом да ступи на дужност дана ... 2012. године. Ово јер према одредбама члана 60. ст. 1, 5. 7. до 9. Закона о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС", бр. 72/09 и 52/11) директора установе бира орган управљања на основу конкурса, по прибављеном мишљењу васпитно-образовног, наставничког, односно наставничког и педагошког већа, које се даје на посебној седници којој присуствују сви запослени и који се изјашњавају о свим кандидатима тајним изјашњавањем, а одлука са документацијом о изабраном кандидату доставља се министру на сагласност и сматра се донетом, односно да је министар на њу дао сагласност ако у року од 30 дана од дана достављања одлуке министар не донесе акт којим одбија сагласност, при чему, након протекла наведеног рока од 30 дана, орган управљања доноси решење о избору директора, којим се утврђује време ступања директора на дужност и то решење се доставља

учесницима конкурса. Управни суд даље налази да је у проведеном поступку пред туженим органом утврђено да је Управни одбор Предшколске установе "Лептирић" из Лајковца, на основу члана 57. став 1. тачка 6. и чл. 59. и 60. Закона о основама система образовања и васпитања донео одлуку на седници од 02.04.2012. године, да распише конкурс за избор директора Предшколске установе, да се текст конкурса, који чини саставни део одлуке, објавио у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови – огласи“ и да је рок за пријављивање на конкурс 15 дана од дана објављивања. На седници одржаној ... 2012. године Управни одбор је на основу члана 53. став 3. Статута Предшколске установе "Лептирић" и члана 57. став 1. тачка 6. Закона о основама система образовања и васпитања донео решење о именовању Конкурсне комисије од три члана, која је на основу овлашћења из члана 53. став 4. Статута Предшколске установе "Лептирић", дана 27.04.2012. године о свом раду саставила писани извештај, коме је претходио записник о раду Комисије за гласање од 27.04.2012. године. Из записника Комисије за гласање произилази да су присутни радници Установе, њих 59, добили гласачке листиће ради тајног изјашњавања о два кандидата пријављена на конкурс, а која оба испуњавају услове конкурса и то о М.М. и Д.Т., те да је М.М. добила 53 гласа, а Д.Т. 4 гласа, док су два листића била неважећа. Управни одбор Предшколске установе је дана ... 2012. године, на основу овлашћења из члана 57. став 1. тачка 6. Закона о основама система образовања и васпитања, донео одлуку којим је усвојио мишљење Васпитно-образовног већа, прибављено на седници одржаној 27.04.2012. године, о избору М.М. за директора Предшколске установе, након чега је Управни одбор донео одлуку број 300 од 27.04.2012. године, којом се М.М. бира за директора Предшколске установе на мандатни период од четири године, коју је проследио Министарству просвете и науке Републике Србије. Управни одбор је затим, дана 30.04.2012. године, надлежном Министарству просвете и науке Републике Србије поднео захтев за давање сагласности на одлуку о изабраном кандидату на место директора, а у складу са одредбама члана 60. став 7. наведеног закона, те је, по протеку законског рока за изјашњење Министра, донео решење број 410 од 20.06.2012. године (оспорено решење).

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је та пресуда донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права на утврђено чињенично стање садржано у оспореном решењу. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности које су могле бити од утицаја на законитост оспореног решења и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева, који су истицани и у тужби, да изабрани кандидат не испуњава услов из члана 59. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања, односно да, након стеченог одговарајућег образовања, нема најмање 10 година рада у предшколској установи на пословима васпитања и образовања, тј. на пословима непосредног стручног рада са децом у предшколској установи, за које налази да су неосновани. Ово из разлога што је одредбом члана 59. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања, прописано да дужност директора предшколске установе може да обавља лице које има одговарајуће образовање

из члана 8. став 3. овог Закона за васпитача, дозволу за рад, обуку и положен испит за директора установе и најмање 10 година рада у предшколској установи на пословима васпитања и образовања након стеченог одговарајућег образовања, као и јер изабрани кандидат М.М. из Л., према потврди Предшколске установе "Лептирић" из Лајковца од 20.04.2012. године (у списима предмета), има 19 година 7 месеци и 18 дана радног стажа, од чега као професор разредне наставе у Основној школи „Миле Дубљевић“ у Лајковцу 8 година 7 месеци и 28 дана, а у Предшколској установи "Лептирић" из Лајковца на пословима директора 10 година 11 месеци и 20 дана. Чињеница да М.М. из Л. није непосредно стручно радила са децом у предшколској установи најмање 10 година, већ исти временски период на пословима директора предшколске установе, по оцени Врховног касационог суда, не значи да не испуњава услове из наведене одредбе члана 59. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања. Наиме, наведену одредбу Закона би требало шире тумачити, односно рад на пословима образовања и васпитања у предшколској установи би требало шире посматрати, пре свега и у смислу осигурања квалитета и унапређивања образовно васпитног рада у предшколској установи, кроз планирање и организовање остваривања програма образовања и васпитања и свих активности установе, као и уз сарадњу са васпитачима и родитељима, а што су све обавезе директора, поред осталих његових дужности из члана 62. Закона о основама система образовања и васпитања.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да је побијана пресуда донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права, због чега је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде.

Врховни касациони суд је, с обзиром да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, на основу члана 165. став 1., у вези члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 и 74/13), који Закон се и на питања поступка решавања управних спорова која нису уређена тим законом, сходно примењује, сагласно члану 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива ове пресуде, односно одбио је захтев подносиоца за накнаду трошкова за састав захтева од стране пуномоћника-адвоката.

Суд је, сагласно одредбама члана 165., у вези члана 150, члана 153. и члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, чија је сходна примена прописана чланом 74. Закона о управним споровима, те применом Тарифног броја 45. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/12), одлучио као у ставу трећем диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 13.02.2014. године, Узп 365/2013

Записничар,
Весна Карановић, с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић, с.р.